

Arrest

nr. 342 033 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. JESSEN**
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 16 mei 2024.

1.2. Op 17 december 2024 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 20 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Je bent pashtoun en een soennitische moslim. Je bent afkomstig uit het dorp I. in het district Kot van de provincie Nangarhar. Je bent de oudste zoon van jouw gezin en hebt vier broers en twee zussen. Je ging gedurende ongeveer twee of drie jaar naar school en volgde ook les aan de madrasa. In je vrije tijd verzorgde jij de dieren van jouw gezin en irrigeerde je de gronden van jouw gezin. Jouw dorp stond voor de machtsovername door de taliban onder controle van de toenmalige overheid. Er vonden regelmatig gevechten plaats tussen de overheid en de taliban, die zich in de bergen rondom jouw dorp bevonden.

Jouw vader werkte al zolang jij je kan herinneren voor het Afghaanse nationale leger. Hij was gestationeerd in Sarobi waar hij onder meer ingezet werd als chauffeur. Toen jij nog erg klein was, raakte jouw vader tijdens zijn werk eens gewond aan zijn been. Ongeveer vier keer per jaar kwam jouw vader op verlof naar huis, dit deed hij op een heimelijke manier. Hij kwam's nachts in burgerkleding.

Toen de machtsovername plaatsvond bevond jouw vader zich in de legerbasis in Sarobi. Hier werd hij door de taliban benaderd. Jouw vader moest aan de taliban de naam van zijn dorp, zijn district en zijn adres doorgeven alsook jouw naam, namelijk deze van zijn oudste zoon. Hierop gingen de taliban opnieuw weg. In de ochtend belde jouw vader naar jouw moeder om jullie op de hoogte te brengen. Jij mocht van je vader het huis niet verlaten. Diezelfde middag kwamen de taliban naar jouw huis. Jouw moeder maande jou aan je te verstoppen in huis. Ze opende de deur en de taliban vroegen waar jouw vader en jij waren. Jouw moeder vertelde hen dat jouw vader nog niet thuis was en dat jij buiten aan het spelen was. Hierop zeiden de taliban dat ze een half uur of een uur later zouden terugkomen. Als jouw vader zich dan niet aan hen zou overgeven, zou jij overgedragen moeten worden aan de taliban. Zo wilden ze via jou je vader te pakken krijgen om hem te arresteren en te vermoorden. Hierop gingen de taliban weg.

Hierna belde jouw moeder jouw vader op. Jouw vader zei aan jouw moeder dat ze jou naar het huis van jouw maternale oom in Dawano moest sturen. Je moeder begeleidde jou op een stuk van deze route, het andere deel moest je alleen afleggen. Eenmaal aangekomen in Dawano bracht jouw maternale oom jou met de wagen naar jouw vader in Sarobi. Van hieruit reisde jij met je vader naar Kabul, vervolgens naar Nimroz van waaruit jullie Afghanistan samen verlieten.

Jullie verbleven twee maanden in Iran en wilden dan doorreizen naar Turkije. Bij het oversteken van de grens schoot de politie in het rond waarop jij en je vader elkaar uit het oog verloren. Sindsdien hebben jij en je familie geen contact meer met jouw vader. Jij reisde op je eentje verder met dezelfde groep mensen als voorheen. Je probeerde gedurende één jaar om de grens tussen Turkije en Bulgarije over te steken. Bij aankomst in Bulgarije werd je opgepakt door de Bulgaarse politie. Zij namen jouw vingerafdrukken op 19 februari 2024 waarna jij nog vijftien dagen in Bulgarije verbleef alvorens door te reizen naar Servië. In Servië waren de omstandigheden erg moeilijk. Je bleef in een gastenhuis in een bos en de politie hield jullie tegen en deporteerde jullie op een keer terug naar Bulgarije. Je moest vele pogingen ondernemen en het duurde ongeveer een jaar alvorens je de grens met Bosnië kon oversteken. Je verbleef nog ongeveer zes maanden in Bosnië en reisde dan door via Kroatië, Slovenië en Italië om vervolgens via Frankrijk naar België te komen. Je was ongeveer drie jaar à drie jaar en half onderweg.

Op 15 mei 2024 arriveerde jij in België, één dag later, op 16 mei 2024 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in als niet-begeleide minderjarige vluchteling.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban.

Na het vertrek van jou en jouw vader werden jouw broers ook nog één keer per maand tegengehouden door gewone mensen om te vragen waar jij en je vader zijn. De taliban kwamen ook nog naar jullie huis in hun zoektocht naar jou en je vader. Hierdoor vrees je dat jouw familie ook nog gevaar loopt in Afghanistan.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een kopie van jouw taskara en van de taskara van jouw vader, documenten en foto's in verband met de job van jouw vader bij het Afghaanse leger en enkele medische fiches van jouw vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen in jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban omwille van de job van jouw vader bij het Afghaanse Nationale Leger (Vragenlijst DVZ, punt 3.4 en 3.5; CGVS, p. 13-14). Het CGVS meent echter dat je er niet in slaagt om deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot het Afghaanse Nationale Leger behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Jij haalt aan dat jouw vader werkte voor het Afghaanse Nationale Leger en omwille van zijn job in de problemen kwam met de taliban waardoor hij samen met jou uit Afghanistan moest vluchten (CGVS, p. 11-14 en 16). Rekening houdend met jouw – wel erg beperkte – verklaringen, de door jou voorgelegde documenten en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat jouw vader omwille van zijn functie problemen zou kunnen krijgen met de taliban (CGVS, p. 11-14; 3 en 4).

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de voormalige Afghaanse overheid behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. De door jou aangehaalde, persoonlijke vervolgingsfeiten door de taliban zijn echter niet geloofwaardig.

Wat betreft jouw verklaringen dat jij uit Afghanistan moest vluchten samen met jouw vader omdat jij als oudste zoon eveneens gevisieerd werd door de taliban omdat jouw vader zich niet aan hen overgaf na de machtsovername, dient er opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht wordt aan jouw verklaringen hieromtrent (CGVS, p. 13-14 en 16). Hoewel jij slechts erg matige en vage verklaringen weet af te leggen over de job van jouw vader (CGVS, p. 11-13), wordt jouw bewering dat jouw vader werkte voor de voormalige Afghaanse overheid momenteel niet betwist (Document 3 en 4). Je slaagt er echter niet in om jouw persoonlijke vrees ten aanzien van de taliban ten gevolge van de job van jouw vader aannemelijk te maken.

Dat er geen geloof gehecht kan worden aan jouw persoonlijke problemen met de taliban, vloeit voort uit de erg onwaarschijnlijke en weinig plausibele verklaringen die jij aflegt omtrent de interactie tussen de taliban en

jouw vader. Jij verklaart namelijk dat de taliban bij de machtsovername naar de basis van jouw vader in Sarobi kwamen en jouw vader hierbij informatie moest doorspelen over jou, zijn oudste zoon en jullie woonplaats (CGVS, p. 9 en 13-14). Nadat ze deze informatie verkregen hadden, gingen de taliban weg (CGVS, p. 14, 15 en 16). Slechts één dag later stonden de taliban aan de deur van jouw ouderlijke huis omdat ze jouw vader wilden arresteren en daarna vermoorden (CGVS, p. 14 en 16). Hierop gevraagd waarom ze jouw vader de dag voordien niet onmiddellijk arresteerden in de legerbasis als ze hem wilden hebben, stel jij dat het destijds onmogelijk was voor hen om 100.000 troepen van het leger of de commando's op te pakken en te onthoofden waardoor ze hen naar huis stuurden om achteraf naar hun huis te komen en hen van daaruit mee te nemen (CGVS, p. 16). Deze uitleg biedt echter geen enkele verklaring waarom de taliban dan al één dag later aan jouw ouderlijke huis stonden om jouw vader mee te nemen. Het is namelijk erg onwaarschijnlijk dat de taliban zich op amper één dag tijd dermate weten te organiseren dat ze deze massa-arrestaties konden uitvoeren en hierbij jouw vader uitkozen als één van hun eerste arrestanten. Als jouw vader daadwerkelijk dermate gewild was door de taliban omwille van zijn job bij het Afghaanse leger, zouden ze hem logischerwijze onmiddellijk arresteren bij zijn ondervraging in de legerbasis van Sarobi. Op deze manier zouden de taliban zichzelf de moeite bespaard hebben om amper één dag later af te moeten zakken naar jouw ouderlijke huis in jouw dorp om jouw vader alsnog te arresteren. Bovendien is het erg onwaarschijnlijk dat de taliban jouw vader aanspreken en vervolgens laten lopen om hem één dag later alsnog te willen arresteren, gezien zij op deze manier jouw vader een vrijgeleide gaven om op de vlucht te slaan voor hen, hetgeen volgens jouw verklaringen ook gebeurde. Deze verklaringen raken kant noch wal en zijn dan ook niet aannemelijk.

Verder is het ook erg vreemd dat jouw vader in zijn telefoontje aan jouw moeder het advies gaf om jou binnenshuis te houden (CGVS, p. 9, 14 en 16) gezien de taliban hem even voordien informatie vroegen over jou en jullie thuisadres (CGVS, p. 9 en 13-14). Moesten de taliban daadwerkelijk naar jou en jullie adres geïnformeerd hebben bij jouw vader, zou jouw vader logischerwijze het advies geven om jou tijdelijk op een andere locatie onder te brengen gezien hij toen reeds vreesde dat de taliban naar jullie huis zouden komen (CGVS, p. 15). Dergelijke vreemde handelingen ondergraven de geloofwaardigheid van jouw problemen met de taliban.

Ook de gevolgen van jullie ongehoorzaamheid ten aanzien van de taliban zijn eerder beperkt en bovendien dermate inconsistent dat er geen geloof aan gehecht kan worden. Je verklaarde aanvankelijk dat de taliban aan jouw moeder zeiden dat ze een half uur of een uur later zouden terugkomen, waarbij jouw vader zich zou moeten overgeven of jij aan hen overgedragen zou moeten worden (CGVS, p. 14). Later in het persoonlijk onderhoud zeg je dan weer dat ze één uur of anderhalf uur later zouden terugkomen (CGVS, p. 17). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken plakte je hier eveneens een tijdsaanduiding op en verklaarde je dat jullie een half uur de tijd kregen (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 6). Ook over het aantal keren dat de taliban nog naar jou en jouw vader op zoek gingen, liggen jouw verklaringen niet op één lijn. Zo verklaarde je bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de taliban na het vertrek van jou en je vader uit Afghanistan drie of vier keer per maand langs komen om naar jullie te vragen (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde je aanvankelijk dat de taliban nog twee keer langs kwamen bij jouw thuis en dat jouw broers één keer per maand tegengehouden werden in het dorp door gewone mensen die naar jou en je vader vroegen (CGVS, p. 14). Later stel jij echter dat de taliban twee of drie keer per maand naar jouw huis komen om naar jou en je vader te informeren en dat dorpingen aan jouw broers en zussen vragen naar jullie verblijfplaats (CGVS, p. 17). Dergelijke incoherente verklaringen komen de geloofwaardigheid ervan wederom niet ten goede.

Jouw verklaring dat jouw familie nog steeds gevaar loopt in Afghanistan en dat de taliban jouw jongere broer of zus zouden kunnen meenemen zijn eveneens erg bedenkelijk en bovendien louter blote beweringen (CGVS, p. 17). Jouw gezin woont namelijk nog steeds in jouw ouderlijke huis, zij kregen de taliban volgens jou intussen al tientallen keren over de vloer (CGVS, p. 14 en 17), er waren nog nooit ontvoeringspogingen door de taliban en jij stelt dat het momenteel goed gaat met jouw familie (CGVS, p. 4 en 17). Hieruit kan dan ook niet afgeleid worden dat jouw familie in Afghanistan daadwerkelijk gevaar loopt of in het negatieve daglicht van de taliban terecht kwamen.

Verder zijn er ook verklaringen van jou die nergens op slaan waardoor ook jouw algemene geloofwaardigheid een stevige knauw krijgt. Jij verklaarde aanvankelijk dat iedereen in het dorp wist dat jouw vader voor het leger werkte (CGVS, p. 9) en dat hij tijdens zijn verlof 's nachts in het geheim en in burgerkleding naar huis kwam (CGVS, p. 12). Later zeg jij dat jij weinig informatie hebt over de job van jouw vader omdat hij jullie niet veel vertelde zodat jullie het niet aan de kinderen van het dorp konden doorvertellen omdat de info zo tot bij de taliban zou kunnen geraken (CGVS, p. 12). Ermee geconfronteerd dat iedereen in het dorp toch op de hoogte was van de job van jouw vader, stel jij eerst dat sommigen het wisten en sommigen het niet wisten om vervolgens te zeggen dat iedereen het wist, maar dat jouw vader niet wilde dat de dorpingen wisten dat hij thuis was (CGVS, p. 12). Deze verklaring houdt echter geen steek daar jij voordien stelde dat jullie gezin tijdens het verlof van jouw vader samen naar de markt in het dorp gingen of uitstapjes maakten met de auto

(CGVS, p. 12). Dergelijke onsamenhangende en ronduit tegenstrijdige verklaringen brengen ook de algemene geloofwaardigheid van jouw verklaringen in het gedrang.

Ook bij jouw verklaringen over de datum van jouw vertrek uit Afghanistan en aldus jouw leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, kunnen de nodige vraagtekens geplaatst worden. Jij verklaart dat jouw reis naar België ongeveer drie jaar of drie jaar en half duurde (CGVS, p. 7) en dat jij vertrok vlak na de machtsovername door de taliban, dewelke plaatsvond rond augustus 2021 (CGVS, p. 18-19). Op dat moment zou jij ongeveer twaalf jaar oud geweest zijn (CGVS, p. 6). Je kwam op 15 mei 2024 aan in België én diende één dag later, op 16 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Jouw verklaringen met betrekking tot jouw reisschema, komen echter niet overeen met de vingerafdrukken die van jou afgenomen werden in Bulgarije. Jij verklaarde dat je bij aankomst in Bulgarije je vingerafdrukken moest geven en dan nog vijftien dagen in het land bleef alvorens door te reizen (CGVS, p. 17-19; Verklaring DVZ, punt 34; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 6). Vervolgens verklaar je dat jij hierna nog ongeveer één jaar in Servië was en ongeveer zes maanden in Bosnië (CGVS, p. 17-19; Verklaring DVZ, punt 34; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 6). Deze tijdsaanduiding houdt echter geen steek, zelfs niet wanneer er enige mildheid aan de dag gelegd wordt omwille van jouw jonge leeftijd. Uit onze gegevens blijkt namelijk dat jouw vingerafdrukken op 19 februari 2024 geregistreerd werden in Bulgarije (blauwe map: Eurodac Search Result van 16/05/2024) en jouw verzoek om internationale bescherming in België geregistreerd werd op 16 mei 2024. Aldus verstreken er amper drie maanden tussen het afnemen van jouw vingerafdrukken in Bulgarije en het indienen van jouw verzoek om internationale bescherming in België. Dat jij verklaart dat je na Bulgarije nog ongeveer anderhalf jaar in Bosnië en Servië verbleven zou hebben en geen verklaring hebt voor het feit dat deze verklaring niet-verenigbaar is met de vastgestelde data in Bulgarije en België maakt jouw verklaringen omtrent jouw reisweg niet aannemelijk (CGVS, p. 18-19). Gezien uit deze gegevens blijkt dat het voor ongeveer anderhalf jaar van jouw reisweg onduidelijk is waar jij deze hebt doorgebracht, kan er geen geloof gehecht worden aan jouw vertrek vlak na de machtsovername en dus ook niet aan jouw leeftijd van twaalf jaar bij vertrek uit Afghanistan. Om jou alsnog het voordeel van de twijfel te kunnen geven over jouw datum van vertrek uit Afghanistan en jouw erg jonge leeftijd bij vertrek uit het land, vroeg de protection officer jou om foto's te bezorgen van jouw verblijf in Turkije (CGVS, p. 19). Uit jouw verklaringen bleek namelijk dat jij ongeveer twee maanden na jouw vertrek uit Afghanistan in Turkije aankwam en hier ongeveer één jaar verbleef (CGVS, p. 17-19; Verklaring DVZ, punt 34; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 6). De protection officer legde uit dat deze foto's jouw verklaring dat jij op 12-jarige leeftijd alsnog zouden kunnen bevestigen, gezien dat jij op deze foto's van Turkije duidelijk enkele jaren jonger zou zijn dan ten tijde van jouw interview op het CGVS. Het CGVS heeft echter geen documentatie ontvangen om jouw verklaringen alsnog kracht bij te zetten. Ook dit bevestigt dat er geen geloof gehecht kan worden aan jouw verklaring dat jij op twaalfjarige leeftijd Afghanistan verliet, vlak na de machtsovername door de taliban.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij je vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die je gehad zou hebben met de taliban.

Ook de documenten die je neerlegt ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw taskara en de taskara van jouw vader bevestigen louter jouw nationaliteit en identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op

gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgt het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **E A S O Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5

mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan**

Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf,

de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar

op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die er toe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de

werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal

van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten repatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land

zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot +/- 13-14-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Jij stelt dat je tijdens de periode dat jij in Afghanistan leefde enkele jaren naar school ging en les volgde aan de madrasa (CGVS, p. 8 en 13). Verder hielp jij met het irrigeren van de velden en het verzorgen van de dieren (CGVS, p. 8).

Bijgevolg dient besloten te worden dat jij door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat jij, na een verblijf van acht maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Bovendien ga

Je beschikt ook nog over een netwerk in jouw regio van herkomst, waarmee je nog in contact staat, dat jou kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij jij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo heb jij nog twee of drie keer per week contact met jouw moeder, broers en zussen (CGVS, p. 4 en 20).

Jij haalt aan dat jij in België naar school gaat, al een beetje Nederlands spreekt en in een huis woont met vier jongens en twee of drie meisjes (CGVS, p. 3-4). Daar waar kan worden aangenomen dat jij tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat jij deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat jij er afstand van neemt teneinde jou aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat jij gedurende jouw verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Bovendien verklaar jij dat jij in jouw leefgroep vooral in jouw kamer blijft en daar spreekt met jouw familie en jouw vrienden die je in het vorige opvangcentrum leerde kennen (CGVS, p. 3-4).

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat jij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna 'Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met inbegrip van redelijkheid en zorgvuldigheid, en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker houdt een theoretisch betoog over de geschonden geachte bepalingen en de bewijslast en gaat vervolgens in op de toekenning van de vluchtelingenstatus.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de vrees voor de taliban omwille van het werk van zijn vader bij het Afghaans nationale Leger.

Hij benadrukt in eerste instantie dat zijn profiel als zoon van een persoon die bij het ANA tewerkgesteld was en de documenten die hij daarover neerlegde niet in twijfel worden getrokken. Hij stelt dat een eenzijdig en partijdig onderzoek werd gevoerd en wijst erop dat onvoldoende rekening werd gehouden met het hoger belang van het minderjarig kind in het licht van de beoordeling van de geloofwaardigheid en de persoonlijke omstandigheden. Verzoeker betoogt dat niet betwist kan worden dat hij op twaalfjarige leeftijd zijn land van herkomst heeft ontvlucht en naar België is gekomen, wat betekent dat de meeste feiten die hij heeft meegemaakt plaatsvonden toen hij twaalf jaar oud of jonger was. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal weigert toe te geven dat hij als familielid van zijn vader die voor de overheid werkte een risico op vervolging loopt en dat de bewering dat de taliban geen reden zouden hebben om naar hem op zoek te gaan regelrecht ingaan tegen de COI Focus van januari 2022 en de EU AA van december 2023, mei 2024 en november 2024 die door de commissaris-generaal zelf wordt aangehaald. Verzoeker citeert vervolgens uit de EUAA, Country Focus Afghanistan van januari 2022, de EUAA, "Country Guidance Afghanistan" van januari 2023, de EUAA, "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 en de EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van november 2024 en stelt dat het voor zich spreekt dat de taliban zich willen wreken op mensen die hebben gewerkt voor de ongelovige buitenlanders of de voormalige overheid die hen hebben bestreden. Verzoeker betoogt dat minstens rekening diende gehouden te worden met verzoekers profiel en capaciteiten bij de beoordeling van de gegeven antwoorden. Het CGVS stelt dat zijn verklaringen over zijn vrees voor de taliban ongeloofwaardig zouden zijn wegens vermeende inconsistenties maar deze beoordeling miskent de context waarin verzoeker zijn verklaringen aflegde, met name als niet begeleide minderjarige met beperkte kennis van de taal en de juridische context en die bovendien getraumatiseerd is door zijn vlucht. Hij betoogt dat zijn verklaringen coherent zijn en passen binnen een bredere context van systematische vervolging van voormalige medewerkers van het Afghaanse leger en hun familieleden na de machtsovername door de taliban. Hij verklaarde dat zijn vader werkzaam was bij het Afghaanse leger, een feit dat niet betwist wordt door het CGVS en de afgeleide vrees van verzoeker als diens oudste zoon, past binnen de gekende risico's voor familieleden van regimegetrouwe strijdkrachten. Waar het CGVS vragen stelt bij het feit dat de taliban zijn vader niet ter plaatse arresteerden maar hem later kwamen oproepen argumenteert verzoeker dat dit het feit miskent dat de taliban in de eerste weken na de machtsovername gecontroleerde intimidatie- en ondervragingstechnieken toepasten, waarbij men eerst informatie verzamelde en nadien gericht optrad tegen specifieke personen. Dat zij pas de volgende dag bij het huis van verzoeker verschenen, strookt met dergelijke methodes van gerichte repressie volgens verzoeker. Hij stelt dat zijn verklaringen moeten worden gelezen met inachtneming van zijn leeftijd ten tijde van de feiten en het gegeven dat hij als kind geen volledig zicht kon hebben op de strategische keuzes van de taliban of de gedragingen van zijn vader. Hij meent dat de zogenaamde tegenstrijdigheden zoals tijdsaanduidingen of het aantal keren dat de taliban verschenen, beschouwd moeten worden als marginale inconsistenties eigen aan mondelinge getuigenissen van minderjarigen, zeker in stressvolle interviewomstandigheden. De kern blijft evenwel consistent, met name dat de taliban naar zijn vader op zoek waren, ze vragen hebben gesteld over verzoeker en dat ze vervolgens daadwerkelijk zijn langsgelopen aan het ouderlijke huis. Dat verzoeker zich nadien met zijn vader moest verbergen en vluchten, versterkt deze geloofwaardigheid. Waar het CGVS stelt dat zijn verklaringen over zijn vertrekdatum en reisduur niet overeenstemmen met de Eurodac-gegevens dient te worden opgemerkt dat veel minderjarigen afhankelijk van smokkelaars en informele netwerken, geen exact zicht hebben op data of verblijfsduur. Hij stelt dat het volkomen plausibel is dat hij zich heeft vergist in de duur van zijn verblijf in bepaalde landen maar dergelijke onjuistheden ondermijnen niet de kern van zijn verzoek, met name de vrees voor vervolging door de taliban. Verzoeker betoogt dat het CGVS disproportioneel veel belang hecht aan exacte tijdstippen of aantallen, terwijl uit de rechtspraak van het EHRM en UNHCR blijkt dat minderjarige asielzoekers niet op gelijke voet beoordeeld mogen worden als volwassen verzoekers. Verder benadrukt verzoeker dat een toekomstgerichte analyse moet plaatsvinden waarbij het actuele en reële karakter van het risico beoordeeld moet worden tegen de persoonlijke achtergrond van verzoeker, als oudste zoon van een persoon die tewerkgesteld was bij de ANA en op twaalfjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten, in combinatie met de beschikbare objectieve bronnen. Verzoeker meent dat hij minstens van het voordeel van de twijfel moet kunnen genieten en dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, minstens voor de subsidiaire bescherming gelet op het risico op het lijden van ernstige schade.

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn vrees als terugkeerder uit het Westen. Verzoeker betoogt dat hij sinds mei 2024 in België verblijft en dat hij zijn land verliet op twaalfjarige leeftijd in 2021.

Verzoeker benadrukt dat de morele politie mensen arresteert wiens uiterlijk/houding niet strookt met hun decreten en hen mishandelt. Zo is een niet-gepaste baardlengte een grond voor arrestatie. Hij betoogt verder dat hij handelt tegen de wetten van de sharia, die strikt worden toegepast door om te gaan met westerlingen en bij terugkeer afkomstig te zijn uit het westen, een volgens de taliban ongelovig gebied. Verzoeker stelt dat dit persoonlijke elementen zijn die een geprononceerde vrees tot vervolging staven.

Verzoeker wijst erop dat de taliban hebben aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa worden teruggestuurd zouden beticht worden en dat de rechtbank over hun lot zou beslissen. Het rechtssysteem van de taliban kan niet de nodige waarborgen bieden aan de terugkeerder en er wordt een strikte toepassing van de sharia geëist van de rechters. Verzoeker stelt dat NANSEN bevestigt dat Afghanen die terugkeren naar Afghanistan worden beschouwd als ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders door hun gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van de religie die hen wordt toegeschreven onder artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet vallen en citeert uit het rapport DE MEYER, A., "*NANSEN PROFIEL 3-21 – Beoordeling van de beschermingsgraad van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek*", oktober 2021, p. 21 en 22 (internetlink). Verzoeker citeert ook uit EASO, COI query, "*Afghan nationals perceived as 'Westernised'*", 2 september 2020 (internetlink). Verzoeker betoogt vervolgens dat de taliban oog heeft voor de economische vlucht maar enkel naar moslimlanden dat zij daarentegen volledig vijandig blijven ten aanzien van personen die vertrekken naar niet-moslimlanden en citeert uit UK Home Office, "*Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*", februari 2022 (internetlink) en de elite wordt gezien als slaaf van het westen. Verzoeker citeert uit EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en stelt dat hierin kan gelezen worden dat Afghanen die Afghanistan hebben verlaten na de val worden aanzien als verraders. Verzoeker betoogt dat hieruit voldoende blijkt dat hij een risico op vervolging loopt en benadrukt dat conform artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet het net dat actueel risico is op het moment van het nemen van de beslissing dat moet worden beoordeeld. Verzoeker wijst erop dat in de praktijk zowel gedwongen als vrijwillige terugkeer naar Afghanistan quasi onmogelijk is aangezien IOM en Fedasil geen gedwongen of vrijwillige terugkeer naar Afghanistan voorzien en deze volledig is opgeschort sinds augustus 2021 en dat het er niet naar uitziet dat dit in de nabije toekomst zal veranderen. Verzoeker citeert vervolgens uit de Country Guidance Afghanistan 2024 en betoogt dat, waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij geen individuele elementen naar voor heeft gebracht waaruit zijn vrees tot vervolging zou blijken en dat er enkel oog moet zijn voor concrete verwestering, niet betwist kan worden dat hij op twaalfjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten en een deel van zijn vormende jaren in het buitenland heeft doorgebracht. Hij betoogt vervolgens dat rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij op zeer jonge leeftijd Afghanistan heeft verlaten en sinds zijn verblijf een vrije omgang met meisjes heeft. Hij heeft in Europa, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust "*westerse*" gedragingen en kenmerken eigen gemaakt. Hij wijst erop dat hij ook naar de OKAN-school gaat en in een leefgroep in Sint-Truiden woont met andere jongeren alwaar hij de enige Afgaan is. Verzoeker betoogt dat kan worden aangenomen dat verzoeker, die wegens zijn jonge leeftijd erg beïnvloedbaar is, deze gedragingen en kenmerken niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt volgens verzoeker het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaalreligieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd. Verzoeker stelt vervolgens dat het percentage terugkeerders uit het Westen dusdanig klein is dat daaruit zeker voor wat betreft de verwesterde jongeren of deze die zo gepercipieerd riskeren te worden, geen veilige terugkeermogelijkheden kunnen afgeleid worden. Hij meent dan ook dat hij voldoet aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, en ondergeschikt van de subsidiaire bescherming.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt in wezen, onder verwijzing naar landenrapporten over de veiligheidssituatie en mensenrechtenschendingen dat naast het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet er een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet en dat naast de humanitaire crisis als gevolg van de taliban die an sich de toekenning van subsidiaire bescherming verantwoordt, hij als terugkeerder een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van het gebrek aan voldoening van de basisbehoeften als gevolg van de machtswissel die ervoor zorgt dat allerhande middelen die voordien aanwezig waren (buitenlandse hulp, werkgelegenheid bij de overheid) er vandaag niet meer zijn.

Verzoeker vraagt in hoofde hem als vluchteling te erkennen of ondergeschikt minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterste ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en voor verder onderzoek terug te sturen naar het CGVS.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

Stuk 1: Betekening bestreden beslissing;

Stuk 2: Bestreden beslissing;

Stuk 3: Rapport OKAN december 2024;

Stuk 4: Schoolattest schooljaar 24-25;

Stuk 5: Evaluatie dagelijks werk oktober 2024;

Stuk 6: BJB-aanstelling.

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 7 januari 2026 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, "Afghanistan Country Focus" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghansen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA, "COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve; (12) EUAA, "Afghanistan – Country Focus" van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en (13) SEM, "Focus Afghanistan – Return from abroad" van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf.

4.2. Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 13 januari 2026 neer waarin onder meer volgende rapporten worden bijgebracht door middel van een internetlink en besproken: <https://www.khaama.com/swedish-committee-halts-activities-in-afghanistan-amid-rising-pressure/> 17/3/2024; <https://www.ariananews.af/un-security-council-extends-afghanistan-mission-mandate-for-one-year/> 16/3/2024; https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf publicatie van 28/2/2024. Verzoeker zet in de aanvullende nota uiteen dat uit het verslag van UNAMA aan de Veiligheidsraad blijkt dat de Taliban hun controle op de verplaatsingen in het land vergroten door meer personeel aan te werven voor het bezetten van checkpoints, dat de situatie van scholen eveneens verergert in de zin dat meer en meer gewicht wordt gegeven aan islamitische lessen in het curriculum, dat ook voormalig overheidspersoneel en hun familie geveiseerd blijven en dat ook mannen niet ontsnappen aan lijfstraffen en dat de gevangenen overvol zitten en de leefomstandigheden er beneden de menselijke waardigheid zijn. Hij benadrukt opnieuw dat hij bij terugkeer naar Afghanistan vreest vervolgd te worden door de Taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij het ANA en citeert dezelfde bronnen als aangehaald in het verzoekschrift met betrekking tot het risico op vervolging van personen die onder dit profiel vallen en hun familieleden. Inzake de actuele situatie van terugkeerders uit Europa wordt in de aanvullende nota uiteengezet dat hij inmiddels vier jaar geleden op twaalfjarige leeftijd Afghanistan verliet en in mei 2024 in België aankwam, dat hij gezien zijn kwetsbaarheid en nood aan intensieve begeleiding werd toegewezen aan een kleinschalige opvangsetting voor jongeren binnen een samenwerkingstraject tussen Fedasil en de organisatie Opgroeien. Hij begon actief deel te nemen aan school en sociale activiteiten, zijn sociale netwerk groeide en legde contacten met mensen van verschillende nationaliteiten. Na de zomer van 2025 werd

verzoeker intern doorgeschoven naar kleinschalige wooneenheden waar hij samenwoont met wee jongeren en zelf verantwoordelijk is voor dagelijkse huishoudelijke taken. Verder wordt gesteld dat hij een sterk sociaal netwerk heeft uitgebouwd en regelmatig vrienden bezoekt in andere steden en aan fitness doet. Verzoeker maakt zich zorgen over zijn familie in Afghanistan en worstelt met de onzekerheid van zijn situatie in België wat de psychologische druk op hem vergroot en stelt dat zijn jonge leeftijd en verblijf in België het voor hem extra moeilijk maakt om zich opnieuw aan te passen aan de normen en waarden van de Afghaanse samenleving wat het risico verhoogt dat hij omwille van zijn verwesterde houding en levensstijl vervolgd wordt. Verzoeker becommentarieert verder het door de commissaris-generaal bijgebracht rapport SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, van februari 2025 en wijst erop dat verzoeker, die aantoonbaar geïntegreerd is in België en een westerse levensstijl heeft aangenomen, behoort tot de categorie terugkeerders uit het westen die worden gezien als anders of beïnvloed door westerse waarden. Hij wijst verder nog op de bijkomende stukken die hij wenst toe te voegen ter staving van zijn verregaande integratie en verwestering en zet uiteen dat de waarden en sociale normen waarmee hij in België in aanraking komt voor hem een nieuwe, morele en culturele referentie zijn en dat hij hier een deel van zijn vormende jaren doorbrengt.

Aan de aanvullende nota worden volgende stukken toegevoegd:

Stuk 1: Schoolattest KSD D. 2025-2026;

Stuk 2: Attest Yalla Yalla kamp Bizon vzw;

Stuk 3: Overzicht van begeleidingstraject Sint-Vincentius;

Stuk 4: Fotoimpressie Omega;

Stuk 5: Bijkomende foto's.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale

bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van zijn internationaal beschermingsverzoek onder zijn taskara en de taskara van zijn vader neer (AD, documenten, stukken 1 en 2). Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit wordt niet betwist. Het is ook niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het district Kot van de provincie Nangarhar

Bij aankomst in België werd verzoeker geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit over zijn verklaarde minderjarigheid en er werd aan verzoeker een voogd toegewezen (AD, Fiche Mineur Etranger Non Accompagné; Brief Dienst Voogdij, 19 september 2024). Voor verzoeker werden bijzondere procedurele noden aangenomen en steunmaatregelen verleend door de commissaris-generaal in het kader van het eerste persoonlijk onderhoud omwille van zijn hoedanigheid als niet-begeleide minderjarige, waaronder het aanstellen van een medewerker gespecialiseerd in het horen van niet-begeleide minderjarigen.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een uitleggingsbeginsel en een procedurereguleer (zie HvJ, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (GK), 11 juni 2024,

punt 73). Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat kinderarbeid en handel in kinderen als overlevingsstrategie voor families voorkomt en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", May 2024, p. 79-85).

6.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de taliban omwille van de activiteiten van zijn vader die voor het Afghaanse nationale leger werkte.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader voor het nationale leger werkte in een legerbasis in Sarobi en er strijd voerde en daarnaast ook als chauffeur werd ingezet om zijn collega's in het kader van operaties te vervoeren (NPO, p. 11). Hij verklaart hierover dat als zijn vader verlof had hij burgerlijke kledij had als hij naar huis kwam en dat dit misschien vier keer per jaar gebeurde (NPO, p. 12). Verzoeker verklaart dat zijn vader lang voor de overheid gewerkt heeft, dat hij nooit anders heeft geweten dan dat zijn vader altijd in Sarobi werkte en dat het ook in zijn dorp geweten was dat zijn vader daar werkte (NPO, p. 11-12). Verzoeker legde ook een aantal documenten neer met betrekking tot het werk van verzoekers vader, waaronder foto's van een militair, een kopie van een rijbewijs van het Afghaanse nationale leger van een persoon met de naam van verzoekers vader (AD, documenten, stuk 3).

In de bestreden beslissing wordt niet betwist dat verzoekers vader voor de machtsovername voor het leger heeft gewerkt en wordt erkend dat verzoekers vader omwille van zijn functie problemen zou kunnen krijgen met de taliban omwille van zijn functie.

In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024 worden medewerkers van de veiligheidsdiensten van de voormalige regering, met inbegrip van leden van de ANDSF en de lokale politie (ALP) omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername waren personen die tot deze categorie behoorden een prioritair doelwit voor de taliban ook als ze geen dienst hadden. Aanvallen tegen regeringstroepen op legerbases, politiekantoren en controleposten, moorden en executies, ontvoeringen en foltering van gevangengenomen ANDSF-leden zijn gerapporteerd en uitdrukkelijk gelegitimeerd door de gedragscode van de taliban. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", May 2024, p. 56-57). Ook familieleden van personen met dergelijk profiel werden gevisieerd. Een aantal bronnen omschrijven de houding en praktijken ten aanzien van voormalige medewerkers van de Afghaanse overheid

als inconsistent, ad hoc en tegenstrijdig (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, December 2023, p. 56; EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, November 2024, p. 85). Vergeldingsacties vonden niet op dezelfde schaal plaats als onder het talibanregime in 2001 maar er wordt wel actief gezocht naar medewerkers van de voormalige regering. Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op deze categorie personen en hoewel leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten meer geïsoleerd worden, kunnen oud-medewerkers van andere departementen volgens een bron er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer zouden kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 70). De behandeling en eventuele vervolging van deze groep hangt af van de positie die ze hadden waarbij medewerkers in de gezondheidszorg en het onderwijs minder gericht geïsoleerd zouden worden, maar dit betekent niet dat personen die in minder gevaarlijke sectoren werkten geen vervolging riskeren. Er is een grote mate van willekeur en er is ook sprake van het vereffenen van oude rekeningen of persoonlijke vetes. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul en de mate, frequentie en heftigheid van de vervolging verschilt per provincie en naargelang de lokale dynamiek (*idem*, p. 71-72 en EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, November 2024, p. 88). Hoewel wordt aangenomen dat het merendeel van de mensenrechtenschendingen van personen die onder dit profiel vallen in de maanden na de machtsovername hebben plaatsgevonden, worden ook in 2023 en de eerste zes maanden van 2024 nog steeds gevallen van buitengerechtigde moorden willekeurige arrestaties en detentie, foltering en verdwijningen van voormalige civiele en militaire medewerkers van de voormalige overheid door UNAMA en Rawadari en wijzen verschillende bronnen erop dat er sprake is van onder-rapportering onder meer als gevolg van het door de taliban gecreëerde angstklimaat waardoor families van slachtoffers hierover zwijgen (EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, November 2024, p. 87-88).

Voor leden van de veiligheidsdiensten van de voormalige regering wordt volgens de EUAA “Country Guidance” over het algemeen een gegronde vrees voor vervolging aangenomen, waarbij wordt aangenomen dat vervolging hoogstwaarschijnlijk gebeurt omwille van toegeschreven politieke overtuiging. Uit de hierboven besproken landeninformatie blijkt onder meer dat er een grote mate van willekeur bestaat maar dat ook in 2024 nog steeds gevallen van buitengerechtigde moorden, willekeurige arrestaties en foltering van personen die onder dit risicoprofiel vallen, gemeld zijn.

Families van voormalige medewerkers van de overheid riskeren ook geïsoleerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, December 2023, p. 62).

In de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging. In de EUAA “Country Guidance” wordt de situatie waar familieleden vervolgd worden wanneer de taliban op zoek zijn naar het familielid dat voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid als voorbeeld aangehaald en wordt dus niet uitgesloten dat familieleden van voormalige leden van de veiligheidsdiensten waarnaar de taliban niet actief op zoek lijken, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

Gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over het profiel van (familieleden van) voormalige medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers familieband met een voormalig militair van het Afghaanse nationale leger in geval van terugkeer naar zijn dorp in het district Kot van de provincie Nangarhar de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken. Voorts blijkt uit de hoger besproken landeninformatie dat de houding en praktijken van de taliban ten aanzien van voormalige leden van de veiligheidsdiensten niet consistent is, dat sprake is van willekeur met betrekking tot wie geïsoleerd wordt, dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul, dat persoonlijke vetes een rol kunnen spelen en dat ook jaren na de machtsovername voormalige militairen plots aan vervolgingsdaden werden onderworpen ook al werden zij eerst met rust gelaten.

Gelet op dit alles kan geenszins uitgesloten worden dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp als minderjarige zoon van een voormalig militair omwille van de voormalige activiteiten van zijn vader aan daden van vervolging onderworpen wordt.

Het is verder niet betwist dat verzoeker uit Afghanistan vertrok toen hij dertien of veertien jaar oud was en nog steeds minderjarig is en in België school loopt.

Er kan, in de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging, in het licht van de beschikbare landeninformatie over het huidige talibanregime en de perceptie in verzoekers land van herkomst van personen die uit Afghanistan terugkeer, geen abstractie worden gemaakt van zijn verblijf en ontwikkeling in België als jonge Afghaanse tiener en de mogelijke implicaties hiervan voor de minderjarige verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan.

6.4. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting onder andere omwille van de perceptie verwesterd te zijn, dat dit in uitzonderlijke gevallen kan worden beschouwd als vervolging en dat personen als

verwesterd kunnen worden gezien onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch beschouwd worden.

Er wordt verder gesteld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Er wordt daarbij overwogen dat hij al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen toen hij Afghanistan verliet, dat niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van acht maanden in België totaal vervreemd zou zijn van deze Afghaanse normen en waarden, dat hij nog over een netwerk beschikt in zijn regio van herkomst en dat hij weliswaar in België kennis heeft gemaakt met westerse waarden en normen maar niet aantoont dat hij deze heeft geïnternaliseerd. Verzoeker betwist deze beoordeling en stelt in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota dat hij ook vervolging vreest omdat hij in geval van terugkeer door de taliban en de lokale gemeenschap zal beschouwd worden als een persoon die beïnvloed is door westerse waarden. Hij verwijst naar landenrapporten inzake de risico's voor teruggekeerde jonge Afghanen voor de machtsovername, zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en bij aankomst in België, zijn scholing en verblijf in een kleinschalig opvangproject in België, zijn netwerk en activiteiten in België en het gegeven dat hij tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent werd geconfronteerd met westerse waarden en normen en zich een liberale westerse levensstijl heeft eigen gemaakt.

6.4.1. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de

American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun

juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023; EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’- d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate”, van 15 juni 2022 in EUAA “Afghanistan security situation”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de

overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot stening en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met ‘niet-mahram’ personen (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “Afghanistan - Country Focus”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “geloofsethiek en denkwijze” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 december 2021 in EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan

gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024, p. 44- 45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het ‘Immigration Department’, dat opereert onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie Islamitische Staat in de provincie Khorasan (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als *“poor guys”* of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36). De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntegreerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

6.4.2. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen op vijftienjarige leeftijd en dat hij uit Afghanistan is vertrokken op dertien- of veertienjarige leeftijd.

Hoewel verzoeker tot de leeftijd van dertien of veertien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat, zoals aangestipt in het verzoekschrift hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie, een levensfase waarin jongeren zeer vatbaar zijn voor externe invloeden, doormaakt in de Belgische gesecculariseerde samenleving en hier op jonge leeftijd aankwam.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker aanhaalde dat hij in België naar school gaat, dat hij al een beetje Nederlands spreekt en in een huis woont met vier jongens en drie of vier meisjes. Er kan worden aangenomen dat voor een minderjarige Afghaanse jongen die tot zijn dertiende of veertiende is opgegroeid in Afghanistan, het samenleven met meisjes die geen verwanten en geen moslims zijn in dezelfde woning een totaal nieuwe en ingrijpende ervaring is. In elk geval kan gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet minstens aangenomen worden dat een dergelijke leefsituatie voor het heersende talibanregime als problematisch zou worden beschouwd.

Het is verder niet betwist dat verzoeker in België onderwijs volgt. Verzoeker verklaart zelf ter terechtzitting dat hij het belangrijk vindt om de Nederlandse taal goed te leren en in de toekomst een beroep wil uitoefenen waardoor hij anderen in de maatschappij kan helpen, zoals begeleider van jongeren of leerkracht. Hij verklaart verder niet elke dag te bidden en hoewel hij zelf niet onder de taliban heeft geleefd, niet goed te keuren hoe het er momenteel aan toegaat in Afghanistan. Hij stelt in dit verband het niet goed te vinden dat zijn dertienjarige zus in Afghanistan niet naar school kan gaan.

Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, "*Afghanistan- Country Focus*", December 2013, p. 94). De inspanningen om het seculier onderwijs te bannen zijn sinds de machtsovername verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid, al onderwijzen sommige madrassas ook seculiere onderwerpen. Ook zijn een aantal hervormingen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, "*Afghanistan- Country Focus*", November 2024, p. 135).

Hieruit blijkt dat het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Naast zijn verblijf en scholing in België op jonge leeftijd, dient ook rekening gehouden te worden met verzoekers zichtbaarheid in geval van terugkeer als gevolg van de activiteiten van zijn vader.

Zoals hierboven reeds aangehaald is de Raad van oordeel, in tegenstelling tot de commissaris-generaal dat *in casu*, verzoeker als minderjarige zoon van een voormalig militair bij het Afghaanse leger wel degelijk een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden gevisieerd.

Het is verder niet betwist dat verzoeker tot voor zijn vertrek uit Afghanistan in een dorp in het district Kot van de provincie Nangarhar woonde. Verzoeker verklaart hierover dat republiek voor de machtsovername controle had over zijn dorp en dat de taliban vanuit de bergen de troepen van de republiek aanvielen (NPO, p. 9). Verzoeker verklaart verder ook dat de mensen in het dorp wisten dat zijn vader voor het leger werkte.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

In casu kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de lokale talibanleiders op de hoogte zijn van de vroegere activiteiten van zijn vader en dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst in het district Kot in de provincie Nangarhar (AD, verklaring DVZ, vraag 5, NPO, p. 5) omwille van zijn familiale band met zijn vader die voor de machtsovername voor het Afghaanse leger werkte, in de kijker zal lopen en de negatieve aandacht zal trekken van lokale talibanleiders of leden van de lokale gemeenschap. Verzoekers zichtbaarheid in Afghanistan en in zijn dorp en regio van herkomst in het bijzonder, wordt hierdoor aanzienlijk verhoogd. Het profiel van verzoeker als zoon van een voormalige soldaat van het Afghaanse leger, dat als dusdanig niet betwist wordt door de commissaris-generaal moet *in casu* dan ook in deze context als een risicobepalende factor worden beschouwd.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige zijn ervaringen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. De Raad acht het daarbij niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen hier, al dan niet bewust, een zeker vorm van opstandigheid kan tentoonspreiden wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Dit verhoogt verder de zichtbaarheid van verzoeker bij aankomst en het risico dat hij de negatieve aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat uit de informatie met betrekking tot verzoekers traject in België die door verzoeker door middel van zijn voor de terechtzitting aan de Raad en de commissaris-generaal overgemaakte aanvullende nota werd overgemaakt, blijkt dat verzoeker bij aankomst in België werd toegewezen aan jeugdzorg en omwille van zijn kwetsbaarheid en afhankelijkheid van begeleiding initieel opgevangen werd in een kleine leefgroep. Verzoekers voogd verduidelijkt ter terechtzitting dat dit de leefgroep was waar hij samen met Belgische kinderen die geplaatst zijn door de jeugdrechter verbleef en waar ook meisjes verbleven. In de brief wordt verder ook toegelicht dat omwille van de vraag van verzoeker naar meer zelfstandigheid hij later verhuisde naar een kleinschalige wooneenheid waar hij nu met drie jongeren verblijft en waar verzoeker zelf verantwoordelijk is voor een aantal huishoudelijke taken, waaronder boodschappen doen. Voorts wordt uiteengezet dat verzoeker zich op sommige momenten terugtrekt maar op andere momenten in staat is om aan te geven wat er in hem omgaat, dat hij op school nieuwe vrienden maakt die hij ook buiten de schooluren ziet en dat dergelijke sociale contacten hem deugd doen. Verzoekers voogd bevestigt dat verzoekers verhuis naar een nieuwe woonsituatie vlot is verlopen en dat verzoeker zijn best doet op school en goed ondersteund wordt door zijn begeleiders van de wooneenheid. Zij benadrukt evenwel dat zijn mentaal welzijn schommelt en dat na de negatieve beslissing verzoeker werd aangemeld bij Solentra maar dat geen psychologen direct beschikbaar waren en dat dit in de toekomst verder kan opgenomen worden. Dit wijst erop dat verzoeker bovenop zijn inherente kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige als dusdanig ook mentaal kwetsbaar lijkt te zijn.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn verblijf als niet-begeleide minderjarige Afghaanse jongen in een Europees land en zijn profiel als zoon van een voormalig militair zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden

en aanhangers van de taliban zal komen te staan in geval van terugkeer naar zijn dorp en, het hoger belang van het kind indachtig, dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

6.5. Alles in acht genomen blijkt, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van de commissaris-generaal wordt gesteld, dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Een zorgvuldig onderzoek en beoordeling van de nood aan internationale bescherming vereist dat alle elementen eigen aan de verzoeker worden in aanmerking genomen. Bij het onderzoek van het beschermingsverzoek en de nood aan internationale bescherming van verzoeker dienen de reeds vastgestelde risico's verbonden aan verzoekers profiel als zoon van een voormalig militair en de risico's verbonden aan zijn profiel als niet-begeleide minderjarige Afghaanse verzoeker die in een geseculariseerde Belgische samenleving verblijft en er school loopt, in geval van terugkeer naar de Afghanistan onder het talibanregime cumulatief te worden beoordeeld.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen* (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat, gelet op de beschikbare landeninformatie geenszins kan uitgesloten worden dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp als minderjarige zoon van een voormalig militair omwille van de voormalige activiteiten van zijn vader aan daden van vervolging onderworpen wordt.

Gelet op de specifieke omstandigheden eigen aan deze zaak en het hoger belang van het kind indachtig, is de Raad van oordeel dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat in geval van terugkeer naar Afghanistan de niet-begeleide minderjarige verzoeker omwille van zijn profiel als persoon die een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent in een geseculariseerde samenleving doorbrengt en als zoon van een voormalig militair in het Afghaanse leger, een politieke overtuiging wordt toegedicht die niet wordt getolereerd door het talibanregime.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte religieuze, morele of sociale normoverschrijding of beïnvloeding door buitenlandse waarden en omwille van de activiteiten van zijn vader bij het leger voor de machtsovername. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat familieleden van personen die voor het Afghaanse leger werkten en personen die als ‘verwesterd’ beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Zoals reeds aangehaald kan een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land. Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan het in Afghanistan vigerende normen-en waardenpatroon niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven omwille van zijn profiel als minderjarige zoon van een voormalige militair van het Afghaanse leger en zijn profiel als minderjarige die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden en die haaks staan op de visie en beleid van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestrafingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is en wordt geacht in te stemmen met de vordering, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET